

Bayer Zsolt: Katonáink

2014 november 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

„Minden mutató szerint az els? helyen végeztek a magyar katonák a Litvániában megrendezett nemzetközi hadgyakorlaton”

„Minden mutató szerint az els? helyen végeztek a magyar katonák a Litvániában megrendezett nemzetközi

hadgyakorlaton – mondta Hende Csaba honvédelmi miniszter hétf?n az M1 Ma reggel cím? m?sorában. A miniszter Orbán Viktorral vasárnap látogatta meg a Litvániában két hónapig feladatot teljesít? magyar lövészszázadot. – Az Iron Sword (Vaskard) 2014 hadgyakorlaton kilenc NATO-ország csaknem 2500 katonája vett részt. A mintegy 140 magyar katonából álló kontingens többségét az MH 5. Bocskai István Lövészdandár 39. lövészzászlóalja adja. A magyar katonák december közepéig maradnak Litvániában, a Baltic Training 2014 hadgyakorlat keretein belül különféle téli kiképzéseken vesznek még részt.”

Igen. És nemcsak a magyar honvédelmi miniszter állította ezt, hanem mindenki. Ezt pedig csak azért kell megjegyeznünk, mert így kénytelenek azok is elhinni, akik azt szerették volna, hogy a magyar katonák a legutolsó helyen végezzenek. De a magyar katonák az els? helyen végeztek, a magyar katonák a legjobb teljesítményt nyújtották. Tették ezt egy olyan ország katonáiként, amely ország nincs abban az anyagi helyzetben, hogy komolyan fejlessze haderejét és érdemeik szerint megfizesse a katonáit.

Amikor engem elvittek katonának, nem hittem volna, hogy van a világon olyan hader?, amelyet mi képesek lennénk legy?zni. Tapasztalataim pedig eleinte alátámasztották ezt az el?ítéletemet. Elképeszt? állapotban lév? technika (a telephelyen felsorakoztatott Csepel teherautók nagyjából háromnegyedét egyáltalán nem lehetett beindítani), és még elképeszt?bb állapotban lév? tisztek, akik közül els? ránézésre egy sem akadt, akivel az ember elment volna a háborúba. Csupa-csupa Queeg kapitány a Zendülés a Caine hadihajón-ból – tisztelet a kivételnek.

Aztán a Duna ’85 hadgyakorlaton mégis kiderült, hogy csodákra vagyunk képesek, és fantasztikus szintid?t produkálva csináltunk pontonhidat a Dunára, hogy a fene se emlékszik, hányadik ukrán harckocsizó dandár „er?szakos folyami átkelést” hajtson végre rajta.

Utáltam az egészet, mint Nyilas Misi a kukoricagölödint, de akkor, abban a pillanatban mégis büszke voltam. Annak ellenére voltam büszke, hogy gy?löltem a rendszert, amelynek katonája voltam, gy?löltem az esküt, amelyet le kellett tennem s amelynek értelmében köteles voltam, akár az életem árán is, megvédeni éppen azt a rendszert. De amikor az irgalmatlan méret? Krazok odagördültek a Duna partjára Ercsi alatt, és vízre tettük a pontonelemeket, megsz?nt létezni a valóság, és maradt az igyekezet, hogy megcsináljuk szintid?re, amit kell. S?t, szintid? alatt.

Nagyon remélem, hogy a mostani katonák, akik ráadásul hivatásosok, nem gy?lölik a rendszert. Nem, nem a jelenlegi magyar kormányra gondolok, hogy mindjárt az elején tisztázzuk a félreértéseket. Ugyanis a kormányokhoz való viszonyulás és érzelem tökéletesen mellékes szempont egy katona esetében. Az a lényeg, hogy a demokráciát és a demokratikus berendezkedést gy?lölik vagy szeretik. Ehhez való viszonyulásuk mérvadó.

A többi lényegtelen.

Litvániában a magyar katonák lepipáltak mindenkit. Kitettek magukért. Megmutatták. Mint mindig a történelmünk során. Mindig megmutattuk.

A pozsonyi csatában; Nándorfehérvárnál; a Fekete Seregben; a mohácsi síkon, ahol odaveszett majd' mindenki; megmutatták a magyar huszárok, a hajdúk, Guyon Richárd honvédei a Branyiszkói-hágón; az aradi tizenhárom; a soproni huszárok Muhr Ottmár vezénylete alatt Galíciában, a magyar fiúk Isonzónál, a Rongyos Gárda, a Székely Hadosztály, a Hunyadi-páncélosok – mind-mind a h?sök, akik errefelé ritkán gy?ztek, de gyakran haltak, és mindig becsülettel.

György Attila barátom, Erdély szülötte írja a Harcosok könyve cím? nagyszer? m?vében: „Köztudomású, a legjobb harcosok azok, akik keletr?l érkeztek; s ?k leginkább kora reggel, hajnalhasadás után szeretnek harcolni. E harcosok ugyanis, ha ébredés után a bíborszín? kel? napra néznek, harci vággyal és magabiztossággal telnek el; s a félelem és a múlandóság értékei megsz?nnek szívükben. A felkel? nap a távoli otthont, az ?shazát idézi számukra, bármerre is legyenek; s egy pillanatra újra megérinti ?ket annak varázsa.

Aki ugyanis keletr?l jön, az hetedíziglen keleti marad; (…)

Nem igaz, hogy Nyugaton nincsenek harcosok – ma már vannak. Régen azonban, régebben, mintsem a kollektív emlékezet tudhatna róla, keleti harcosok szórták el magjukat, hagyták hátra nyugaton a szikrát, mely egy napon lángba szökött. A nyugati harcosok és kiváltképp a harcos népek kivétel nélkül Keletr?l származnak.

Végezetül pedig vannak északi harcosok is, akik a ködb?l jöttek és minden bizonnyal oda is t?ntek el. Róluk nem beszélünk többet, mert néha többek, néha kevesebbek voltak az igazi harcosoknál."

Err?l van szó.

És tisztelet a magyar katonáknak ma is.

Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu]]>

Ajánló